11/10/2021

«Καλούμε τα αδελφά αραβικά κράτη να βοηθήσουν το Λίβανο»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αντιοχείας

Με τον πύρινο λόγο του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννη του 10ου για τη δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο Λίβανος ολοκληρώθηκαν οι εργασίες της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Αντιοχείας. Ο Πατριάρχης τόνισε ότι δεν πρέπει να αφεθεί ο Λίβανος σε ξένα χέρια, που θέλουν να εκμεταλλευτούν τα πετρέλαια και τους φυσικούς πόρους του, επισημαίνοντας ότι χριστιανοί και μουσουλμάνοι ζούσαν καλά μαζί, έχοντας δημιουργήσει ένα κοινωνικό κράτος-πρότυπο.

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα

Διαβάστε το μεγαλύτερο μέρος του λόγου του:

«Είμαι ευτυχής που απευθύνομαι στον αγαπημένο μας Λίβανο, μετά την Ιερά Σύνοδο της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αντιόχειας, συνάντηση κατά την οποία εξετάσαμε τα θέματα της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αντιόχειας στην Ανατολή και όπου αυτή εξαπλώνεται. Ο Λίβανος κατέχει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά της εκκλησίας για τον μεγάλο πολιτιστικό του ρόλο, ο οποίος απειλείται από τα πρόσφατα γεγονότα και τον έχουν καταστήσει εστία φτώχειας, απελπισίας και κατάρρευσης από κάθε πλευρά.

Μιλώ για το Λίβανο σήμερα και εξ αυτού, μιλώ εκ καρδίας και με την πνευματικότητα που η ιστορία επιβάλλει στην Εκκλησία μας. Μιλώ για τον Λίβανο και τον χαρακτήρα του, τη μοναδικότητά του. Μιλώ για αυτόν ως το κέντρο της Ανατολής. Και εμείς σε αυτή την Ανατολή είμαστε αυθεντικοί. Δεν είμαστε επισκέπτες. Ερχόμαστε από αυτή τη γη, είμαστε το αίμα και οι φλέβες της. Αυτή είναι η ταυτότητά μας.

Από τη θέση μου ως Πατριάρχης της Ορθόδοξης Εκκλησίας, απευθύνομαι στην αγαπημένη μου ενορία στο Λίβανο, μέσω της οποίας μπορώ να απευθυνθώ σε ολόκληρο τον Λίβανο. Η Ορθοδοξία ορίζεται στο σύνολό της στην κοινωνία με τον άλλον, με τον Μουσουλμάνο αδελφό με τον οποίο έχουμε ζήσει στον ίδιο τόπο σεβόμενοι την πίστη του, όπως σέβεται κι εκείνος την πίστη μας και μαζί σχεδιάζουμε το μακρινό μέλλον με τη δύναμη της πίστης και την ηρεμία του οράματος.

Είμαστε ένας σημαντικός παράγων σε αυτήν την σύμπραξη. Υιοθετούμε τις βασικές αρχές της ιθαγένειας και δεν υποκείμεθα σε ταμπέλες πλειοψηφίας ή μειοψηφίας. Οι αρχές μας είναι πάντα σταθερές και μη υποκείμενες σε αλλαγές ιδεών και συμπεριφορών.

Ο Λίβανος για εμάς είναι ένα ενωμένο πλοίο που επιβιώνει μόνο με τις συντονισμένες προσπάθειες όλων των επιβατών του. Ως επιβάτες στην ίδια βάρκα, η μοίρα μας είναι μία. Με την ευκαιρία αυτή, μιλάμε για τη διατήρηση του Λιβάνου ως χώρας ιθαγένειας και διαβίωσης. Καλούμε τα αδελφικά αραβικά κράτη και τη διεθνή κοινότητα να εργαστούν, για να διατηρήσουν τη σταθερότητα αυτής της χώρας και να στηρίξουν την προσπάθεια διάσωσης εκεί. Ο Λίβανος έχει το πλήρες δικαίωμα στο πετρέλαιο και σε άλλους φυσικούς πόρους και όλοι οι Λιβανέζοι έχουν το δικαίωμα να έχουν εκπροσώπους σε κοινοβουλευτικό επίπεδο. Εκτιμάμε την απόφαση της νέας κυβέρνησης του Λιβάνου να διεξαγάγει έγκαιρα τις

βουλευτικές εκλογές και να ξεκινήσει τη μεταρρυθμιστική διαδικασία που περιμένουν με ανυπομονησία οι Λιβανέζοι.

Εμπιστευόμαστε τον λαό Του Λιβάνου και θεωρούμε ότι ο Λίβανος είναι πρωτίστως ευθύνη των Λιβανέζων, ιδιαίτερα εκείνων που είναι υπεύθυνοι για αυτόν πολιτικά, διοικητικά και οικονομικά. Εμπιστευθείτε την ικανότητα των Λιβανέζων να κυβερνούν τον λαό τους. Κανείς άλλος δεν έχει το δικαίωμα να παρέμβει ή να ελέγξει αυτό που δεν του ανήκει. Στην Ανατολή, έχουμε συνηθίσει την παρέμβαση των Εθνών στις εσωτερικές μας υποθέσεις για να εξασφαλίσουν τα δικά τους συμφέροντα εις βάρος της ενότητας των λαών μας, της ενότητας των θεσμών μας και της ενότητας των οραμάτων μας.

Θέλουμε ο αγαπητός μας Λίβανος να είναι ένα ελεύθερο και ανεξάρτητο έθνος, ενεργό στην αραβική κοινωνία, ηγέτης στην πολιτιστική και πολιτισμική του ανάπτυξη και όχι απομονωμένο. Ο Λίβανος έχει ένα μήνυμα σε αυτήν την Ανατολή, και ως τόπος διαλόγου και προσέγγισης έχει συνεχή ρόλο στον Χριστιανο-μουσουλμανικό διάλογο, που ξεκίνησε στη σύγχρονη εποχή ως μια αυθεντική χειρονομία στη νέα παγκόσμια ιστορία, μια κίνηση εμπιστοσύνης στον εαυτό μας, αυθεντικότητας και μεγάλης επαγρύπνησης στη διαχείριση των υποθέσεων των πολιτών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ένας ρόλος, που αποτελεί το καλύτερο πρότυπο στον αραβικό κόσμο.

Για την επίτευξη του προτύπου που επιθυμούν οι Λιβανέζοι νέοι, πρέπει να εξετάσουμε τον Λίβανο, να θέσουμε ερωτήσεις, να τον εκθέσουμε σε αυτοκριτική και να εκθέσουμε τις αδυναμίες του, ώστε να μπορέσουμε να τις αντιμετωπίσουμε. Υπάρχει μια νέα αντικειμενικότητα στις δημόσιες υποθέσεις. Υπάρχουν νέες μεθοδολογίες στην πολιτική, στη διοίκηση, στην οικονομία ή σε οικονομικές συνθήκες/καταστάσεις, ειδικά σε κοινωνικές υποθέσεις που χρειάζονται πολύ κουράγιο και πολλή προσπάθεια, για να επανακκινήσουν από την οπισθοδρόμηση στην οποία μας έριξε η σύγχρονη ιστορία μας.

Το πρώτο έργο για τους Λιβανέζους πρέπει να είναι να σταθεροποιήσουν ό,τι είναι αυθεντικό και χρήσιμο και να διορθώσουν ό,τι είναι στραβό. Δεν υπάρχει διαφυγή από την αυτο-αναθεώρηση και τη θετική αυτοκριτική.

Τι κρύβεται πίσω από αυτή τη μεγάλη συντριβή;

Τι βρίσκεται πίσω από αυτές τις μορφές κυβερνήσεων;

Πού κατέληξαν οι αρχές ώσπου το ιδιωτικό συμφέρον να καταστεί κυρίαρχο για το λαό;

Τι συνέβη με τον ηθικό νόμο που υπερβαίνει όλους τους νόμους;

Τι γίνεται με τους δημοκρατικούς κανόνες στη σύγχρονη οικοδόμηση του κράτους;

Τι και γιατί είναι αυτή η επικίνδυνη εγκατάλειψη του ρόλου του Λιβάνου στην περιοχή και στον κόσμο;

Αυτές είναι μόνο μερικές από τις ερωτήσεις που θέτουμε και δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι Λιβανέζοι θα έρθουν αντιμέτωποι με αυτές τις ερωτήσεις», είπε ο Μακαριώτατος.

«Καταλήγω, υπενθυμίζοντας πως τη γη μας τη φωτεινή την άγγιξαν τα πόδια των Αποστόλων και εδώ και 2000 χρόνια αντήχησε εδώ ο ύμνος των Αγγέλων και η δόξα και του Θεού».